

УВОД

Појава снажног стваралачког духа Достојевског на књижевну сцену извршила је велики утицај на развој књижевне мисли и стваралачког поступка, не само у његовој земљи тадашњег времена, него и у свјетској књижевности, а дубина и квалитет његовог дјела изучавају се и дан данас.

Достојевски је својим аналитичким и умјетничким духом умιο да сагледа свијет у његовој суштини, а затим да га наслика у дјелу, обједињујући све његове нивое, сличности и разноликости, спајајући и неспојиво и приказујући све његове проблеме са многобројних аспеката. У оквиру те слике живота људског друштва у цјелини, писац је својим посебним приповједачким даром сликао и појединачне судбине људи, њихове идеје, мисли, али и најтананије нити њихове душе.

У вези с тим пишевим обједињавањем неспојивог и приказивањем широке лепезе судбина појединаца и друштва је и тема овог дипломског рада: Синкретизам жанрова и наративне стратегије у роману Достојевског „Злочин и казна“.

Јасно одређена тема детерминише и јасне циљеве израде овог дипломског. Први циљ је да се покаже многобројност и разноврсност романескних жанрова које писац обједињује у дјелу „Злочин и казна“ и значај тог синкретизма у прецизности приказивања спољашњег и унутрашњег свијета човјека. Други циљ је да се покаже степен пишевог приповједачког умјећа, које се огледа у развоју његове маестралне приповједачке технике и њених могућности вијерног насликавања сваке поре људске душе.

Из циља произилазе и задаци овог дипломског рада, који су сљедећи: да се покаже које све романескне жанрове писац обједињује у наведеном дјелу и на који начин то успијева, као и да се објасни с' каквим циљем су те разноврсности обједињене, затим да се објасни идеја и манир пишеве маестралне приповједачке технике у „Злочину и казни“ и њен значај за даљи развој приповједачких стратегија у књижевности, те да се покаже значај Достојевског у развоју психолошког романа и књижевности уопште.

Методе које су примијењене приликом израде дипломског су: анализа (гдје се анализирају услови, могућности, идеје, утицаји, поступци, стратегије и циљеви у стваралаштву Ф. М. Достојевског) и синтеза (гдје се врши синтеза постигнутог у свему оном што је овај писац дао).

Рад се састоји из десет поглавља, а то су: Фјодор Михајловић Достојевски; Замисао, план и кључни проблеми израде „Злочина и казне;“ Узроци Раскољниковљевог злочина; Финале романа „Злочин и казна;“ Синкретизам жанрова у „Злочину и казни;“ Композиција „Злочина и казне;“ Наративне стратегије у роману „Злочин и казна;“ Начини карактеризације ликова у роману „Злочин и казна;“ Закључак и Литература.